

عنوان مقاله:

کاربرد دوربین های متریک در مصورسازی سه بعدی بناهای تاریخی

محل انتشار:

نخستین همایش ملی مستندنگاری میراث طبیعی و فرهنگی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

محمدصادق طاهرطلوع دل - دانشیار گروه معماری، دانشکده مهندسی معماری و شهرسازی، دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی

سینا کمالی تبریزی - دانشجوی دکتری معماری، دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی

خلاصه مقاله:

هزاران بنا و مجموعه تاریخی واجد ارزش های نفیس فرهنگی تاریخی با قدمت چند صدساله در تاریخ و فرهنگ این ملت وجود دارد که نشاندهنده جامعهای با آداب و سنن منحصر به فرد، تمدن و فرهنگ غنی، اصیل و بینظیر ایران است که توجهی جدی، درخور، عمیق و همهجانبه را میطلبد. اهمیت فوق العاده توجه به پژوهش، مستندسازی میراث فرهنگی؛ در تبیین، تحکیم و اقتدار فرهنگ ایران اسلامی، با توجه به گستردگی و تنوع کیفی و کمی موضوعات است. از آنجایی که این بناهای تاریخی ماندگار ایران در گذر زمان دستخوش تغییرات و آسیب های زیادی میشوند، لذا نیازمند به مستند شدن دارند تا بتوان علاوه بر شناسایی دقیق شرایط فعلی بنا و آسیب های وارده به آن در گذشته، روند تغییرات و آسیب ها در آینده را نیز شناسایی کرد و از تداوم و گسترش آن جلوگیری نمود. بر این اساس، مستندسازی بناهای تاریخی ایران نیازمند تبیین تصاویر و نقشه هایی با ابعاد دقیق و متریک هستیم تا اطلاعات اثر بر اساس واقعیت و وضع موجود محفوظ و مستند شود. در این خصوص امروزه ابزارهای ساده مساحی، دوربین های نقشه برداری کلاسیک، تجهیزات فتوگرامتری، دوربین های اسکنر لیزری سه بعدی و اسکنر مادون قرمز بیشترین کاربرد را در مستند نگاری بناهای تاریخی دارند. در این مقاله، ابتدا روشهای رایج و سپس تجهیزات نوین مستندسازی را تشریح و کاربردهای هر یک از این روشها بیان شده اند. از طرفی با مقایسه این روشها به تشریح معایب و مزایای فنون فتوگرامتری، اسکنر لیزری و اسکنر فروسرخ مقایسه شده است تا بتوانیم بر اساس مقیاس، دقت، سرعت، هزینه و متغیرهای تاثیرگذار دیگر، مناسب ترین سیستم برداشت متریک را انتخاب کنیم.

کلمات کلیدی:

سه بعدی سازی، مستند نگاری، دوربین های متریک، میراث طبیعی و فرهنگی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/851616>

